

Mjesec hrvatske knjige u Osnovnoj školi Gradište

(15.10.- 15.11.2018.)

Hrvatski jezik

Ovogodišnji Mjesec hrvatske knjige osmislile su sadržajno i vizualno učiteljice Branislava Šimić, Danica Galić i knjižničarka Suada Lučić. Mjesec dana smo raznolikim aktivnostima razvedrili i učenike i sve nas u školi. Počeli smo posjetom županijskoj knjižnici gdje je gostovao Davor Rostuhar, putopisac koji je potpuno sam uspio osvojiti Južni pol. Njegovo zanimljivo putovanje pratilo je nekoliko učenika 6.a i 8.razreda.

Na satima hrvatskog jezika učenici su pisali svoje sastave na temu : Zašto ne/volim čitati? Pismo prijatelju i Ljudi imaju.

Prosudbeno povjerenstvo koje su činili ravnatelj, knjižničarka i učiteljica hrvatskog jezika odlučili su (premda je konkurencija bila velika) da je najljepše pismo napisala učenica 4.b razreda, **Martina Žigmundovac**, a najbolji rad na temu *Ljudi imaju*, napisala je **Petra Jovanovac** iz 8.a razreda.

Pismo Vukovaru

Dragi Vukovare,

znam da ti je teško što si sve to proživio. ali znaj da ćemo moji prijatelji i ja pomoći koliko god možemo da se ponovno sagradiš. Najviše mi je žao što su uništili tvoje uspomene i ne samo tvoje uspomene, već i uspomene svih građana. No zaboravi na prošlost i počni gledati djecu kako se igraju po tebi i sretna idu u školu.

Martina Žigmundovac, 4.b

LJUDI IMAJU

Što to ljudi imaju? Ljudi imaju svoje radosti. Svoje pogreške i misli kojima sebi stvaraju novi dan. Tko su ljudi i zašto žive? Koja je poanta života? Je li to imati nekoga uza sebe ili da ti budeš taj koji će biti uz nekoga? Ja bih rekla oboje.

Svi imamo nešto svoje. Čak i onaj koji nema, ima. Svi smo mi isti, ali i različiti. Isti smo jer smo ljudi i živa bića koja kroče ovim svijetom, ovom Zemljom. Jedino što imamo različite živote. Svatko u svom životu ima neke svoje probleme. Bili mali ili veliki. Od nekih možemo pobjeći, od nekih ne. Čovjek ne kuži teret drugog čovjeka jer nije na njegovom mjestu, ali u nekim situacijama čovjek može pomoći na razne načine. Razgovorom najviše. Ima ljudi koji imaju tamnu stranu osobnosti. Njima je opet zajedničko da sebe stavljaju ispred svih, da ih nije briga za tuđi teret i da nisu svjesni da su i oni nečiji teret. Zaključujem da nismo svi isti. Netko misli da se vremena mijenjaju, ja mislim da nije to. Ljudi se mijenjaju i sve je samo u njima. Zbog ljudi je rat. Zbog ljudi je i mir. Čovjek živi od prošlosti i budućnosti. Jer, kad pogledaš, sadašnjost je ono „trenutno“ u kojem nema problema. U kojem ja ovo pišem, a ti čitaš. Prošlost su sve uspomene na radost i padove. Živi se i od tog. Budućnost je ono što čovjeka zapravo muči. *Što će se dogoditi?* Treba gledati na svijet drugačije, jer ako nisi znao, i budućnost jednom postane prošlost. Sve to postanu uspomene.

Mislim da je život prekratak da bi se čovjek svakoga trenutka trebao brinuti o budućnosti. Prekratak. Reći ću ti da se svaki čovjek može smijati, a drugi, opet, smijati se njemu. Reći ću ti da i ne može bez smijeha; jednostavno je. Život, koliko god problema bilo u njemu, treba proći s osmijehom na licu. Jer bez njega nećeš stići do cilja koji si sebi postavio.

Smijeh, to ljudi imaju.

Petra Jovanovac, 8.

Šesti razredi su se natjecali u **sricanju teških riječi i pričanju priče**.

Pomoću **kockica pričalica** trebalo je osmisliti svoju priču i za to su učenici imali 5 minuta pripreme. Sve su priče bile zanimljive i hvale vrijedne, ali ipak najmaštovitiju priču ispričao nam je **Leo Brkić, 6.a** i pobijedio u ovoj disciplini.

Natjecanje u znanju jezika i književnosti upriličeno je 7.studenog za učenike osmih razreda. Natjecanje i navijanje publike je bilo vrlo zanimljivo i živahno. Natjecatelji su bili dobro pripremljeni pa su za samo jedan bod ipak pobijedile **cure iz 8.a razreda.**

(Petra Jovanovac, Iva Čolakovac i Julija Dugalić)

Stazama glagoljaša i sve što su o glagoljici naučili u školi i na ekskurziji kroz Istru prezentirali su **Leo Dretvić, 8 .b, Luka Rosotrunović i Dajana Barišić, 8.a.**

Glagoljicu su i sami učenici osmih razreda stvarali. Svojim kreativnim idejama uspjeli su od kartona i riže napisati lijepu misao koju možete pročitati na zidovima naše knjižnice .

Glagoljična slova i lijepa, inspirativna misao koju je odabrala naša knjižničarka, posložena kao staza od učionice hrvatskog jezika do školske knjižnice djelo je učiteljice **Branislave Šimić.**

Knjiga je san koji držite u ruci.

Osobito zanimljivo za učenike 4.b i 6.a razreda bilo je druženje s Ivanom Brlić Mažuranić. S njom smo organizirali **čajanku i čitanje** njezinih priča. U ulozi I.B.Mažuranić bila je maestralna **Iva Ljubić,6.a**.

Učenici su uživali u njezinom melodičnom glasu, pili su čaj i jeli medenjake za koje je zaslužan **Franjo Mikinac,8.b** bez kojeg bi bilo teško sve organizirati.

Istaknula bih osobito zanimljiv i edukativan **igrokaz** koji smo imali priliku pogledati. **Zgode jedne knjige** osmislili su i pripremili učenici 4.b razreda sa svojom učiteljicom, Branislavom Šimić.

Mjesec hrvatske knjige protekao je u vedrom ozračju, natjecateljskom duhu i najvažnije od svega naglašavam dobru zabavu, izvrsnu interakciju, druženje s knjigom i poticanje učenika na aktivnije sudjelovanje u nastavnom i izvannastavnom procesu.

Da se ne zaborave sadržaji kojim smo se bavili tijekom ove školske godine, u jednom kutu našeg hodnika napravili smo knjigu-ljetopis školske godine. U tu knjigu stavljamo fotografije sa našim aktivnostima. Tako će ljetopis biti bogat radovima i svim djelima naših učenika koji su zavrijedili svoje mjesto u knjizi.

Prvi radovi i fotografije odnose se na obilježavanje Dana kruha, potom Mjeseca knjige i sjećanja na vukovarsku tragediju.

Danica Galić, učiteljica hrvatskog jezika